

Strážca, koľko je ešte noci?

58-1130, Jeffersonville, IN
(WATCHMAN, WHAT OF THE NIGHT?)

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na prorocká Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických prorociev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať rás prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Strážca, koľko je ešte noci?

(WATCHMAN, WHAT OF THE NIGHT?)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu ráno 30.11.1958 v Jeffersonville, IN

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v máji 2015.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

¹ [Brat Gene Goad číta Izaiáša 21:1-12 - pozn.prekl.]

Bremä púšte mora, Babylona. Jako prechádzavajú víchrice na juhu, tak príjde od púšte, zo strašnej zeme.

Tvrde videnie mi je oznámené: Neverný robí neverne, a zhubca hubí. Pod' hore, Élame! Médsko, sovri! Učiním koniec všetkým jeho vzdychom, ktoré vynútil.

Pre tú príčinu sú moje bedrá plné bolesti; krčce ma pochytili jako krčce ženy, ktorá ide porodit'; svíjam sa od bolesti tak, že už ani nečujem; desím sa tak, že už ani nevidím.

Moje srdce prestáva biť; hrôza ma predesila; súmrak, po ktorom ináče túžim, obrátil mi v trasenie.

Pripraviť stôl, strážiť stráž, jesť a piť! Vstaňte, kniežatá, pomazte štít!

Lebo takto mi povedal Pán: Idi, postav pozorujúceho strážneho, a čo uvidí, nech oznámi!

A videl jazdu, jazdcov na koňoch po dvoch v rade, jazdu na osloch a jazdu na veľblúdoch a načúval pozorne, veľmi pozorne.

A volal ako lev: Na pozorovateľni, Pane, stojím ustavične vodne a na svojej stráži stojím celé noci!

A tu hľa, prišla jazda mužov, jazdcovia na koňoch po dvoch v rade.

A odpovedajúc riekol: Padol, padol Babylon, a roztrieskali všetky rytiny jeho bohov a pometali ich na zem.

Ty, moje mlativo, dieťa môjho humna, čo som počul od Hospodina Zástupov, Boha Izraelovho, oznámil som vám.

Bremä Dúmy. Volajú na mňa zo Seira: Strážca, koľko je ešte noci? Strážca, koľko je ešte noci?

Strážca povedal: Ide ráno, ale príjde zase aj noc. Jestli sa chcete pýtať, pýtajte sa; navráťte sa, príjdite!

Ďakujem, brat Neville. Je dobré znovu vás vidieť. Prajem dobré ráno našej biblickej triede dnes ráno a sme radi, keď vás môžeme pozdraviť v Mene Pána Ježiša.

A ako som tak išiel asi pred pár minútami s mojou rodinou dolu cestou autom, rozmýšľal som nad ľuďmi, ktorí chodia do cirkvi aj v takýchto daždivých dňoch ako dnes, keď je sneh po celej krajine a na cestách je

to dosť riskantné. Ale oni neprichádzajú len na to, aby ich druhí videli. Za svojim príchodom majú nejaký zámer. A som veľmi šťastný, že tu môžem vidieť takúto skupinu dnes ráno, v ktorých stále žije viera našich otcov a stále horí všade v srdciach týchto mužov a žien.

² Slovo bolo práve pred chvíľou prečítané našim bratom Gene Goadom z 21. kapitoly knihy Izaiáša, ktorú aj budeme chvíľu študovať a potom sa budeme modliť za chorých.

A teraz, ako text na dnes ráno, by som chcel vybrať z 11. po 12. verš, „Strážca, koľko je ešte noci?“ A predtým, ako sa podujmeme hovoriť, skloňme ešte na chvíľu svoje hlavy do modlitby.

³ Pane Bože, Ty si Bohom našich otcov. Ty si Bohom, ktorý si vdýchol náš prvý dych nášho života, keď sme prvýkrát prišli na svet, a až doteraz si riadil náš život a budeš ho navždy riadiť. Lebo Ty si Stvoriteľom celého ľudstva a všetkého, čo má dych. Ty si Stvoriteľom.

A my sme dnes ráno šťastní, že veríme v našich srdciach, že Tvoje zaslúbenia sú pravdivé, každé jedno z nich. A to... V týchto zaslúbeniach si Ty povedal, že kdekoľvek by sa dvaja alebo traja zhromaždili v Tvojom Mene, že Ty budeš v strede Svojho ľudu, a že odpovieš na ich volanie.

⁴ A dnes sú tu obťažané srdcia. A odvtedy, ako sme vstúpili do tohto zboru, vidím tu tých, ktorí sú na nosidlách a na lôžkach, majú rukávy hore od infekcií na rukách a počul som aj o iných, ktorí majú milovaných, čo sú stratení... Ó, je to hriešny a bezbožný svet, ale tieto veci musia byť ovládané Pánom Ježišom, ktorý nám povedal, že všetko spolu pôsobí na dobré tým, ktorí milujú Boha.

A sme dnes ráno povzbudzovaní, aby sme verili, že veľa z týchto vecí nás má priviesť na kolená. A radi myslíme na to miesto Písma, že tí, ktorí očakávajú na Pána, nadobúdajú novej sily. Budú sa vznášať na krídlach ako orol. Budú bežať a neustávať; budú kráčať a neomdlievať. A ako jeden básnik povedal, „Nauč ma, Pane, nauč ma, Pane, ako čakať.“

⁵ Nech dnes, ako očakávame, aby sme počuli zo slávy a z úst nášho Spasiteľa cez Svätého Ducha, aby sme trezlivovo počuli, ako nám hovorí Jeho Hlas milované veci cez Jeho Slovo a vysloví nám ospravedlnenie za naše hriechy a uzdraví naše choroby. A nech dnes ráno opustíme túto modlitebňu radujúci sa a aby sme mohli povedať ako tí, ktorí prišli z Emauz, „Či v nás nehoreli naše srdcia, ako k nám hovoril na tej ceste?“ Lebo my skutočne veríme, že On je tým vzkrieseným Pánom, ako Ho našli v tom dni.

A On je v strede Svojich ľudí. Nebudeme ustávať, ani naše srdcia nebudú omdlievať. Ale každú hodinu bude obnovovaná naša viera v Teba. Udeľ to, Otče.

Prosíme Ťa, aby si požehnal Tvoje písané Slovo a požehnal uši, ktoré to budú počuť a ústa, ktoré budú hovoriť, a aby si sa Ty z toho oslávil, lebo sa modlíme v Ježišovom Mene. Amen.

⁶ Nie je medzi nami nikto, kto by nebol odolný voči problémom. Boh nám nezasľúbil, že nás minú všetky nemoci, ale je napísané, že Jeho Sila je dostačujúca. Ale On na nás nikdy nenechá tak veľa, ale nám dá Milosť, aby sme to uniesli. A tak môžeme mať útechu v tom, že to vieme.

Ako myšlienku na tento text na chvíľu mám niečo, čo mám na srdci posledných pár hodín, „Strážca, koľko je ešte noci?“

⁷ Bolo to asi medzi západom slnka a tmou a bol to dosť hrozný deň v tom meste, pretože tam bol alarm, ktorý... Strážnik na veži im hlásil, že v diaľke videl prach vychádzajúci z kolies vozov. A v diaľke aj počul dupot konských kopýt.

Ale ako dve mladé dámy stáli pri studni vo svojej mladosti, v mladom veku a museli rozmýšľať, čo znamenalo slovo tohto strážcu. Možno to pre nich veľa neznamenal, pretože boli ešte v rozkveti svojho mladého ženstva. Možno preto, že tam mala byť v ten večer párty a tieto mladé dámy sa jej chceli zúčastniť.

A zdalo sa, že slovo strážcu na nich nemalo vôbec žiaden efekt, rákali s tým svetským potešením, ktoré budú mať z toho večera. A ako tak rozhovor pokračoval a jedna z tých mladých žien povedala tej druhej, „Nie je to hrozné, že v našom dni máme takýchto, ktorí nám kazia zábavu, ktorí sa snažia vziať nám privilégia, ktoré máme, a potešenia, z ktorých sa radujeme?“

⁸ A verím, že to ide takmer ruka v ruku s tou dnešnou modernou verziou. Ľudia si myslia, že keď sa snažíš byť na pozore a vyvarovať sa blížiacim sa nebezpečenstvám, zdá sa, že si myslia, že si nejaký starý zahmlenec, niekto, kto si snaží vziať všetku radosť zo života.

A mohli by sme znovu myslieť na tých mladých mužov, ako vychádzali z dielní a ich tváre boli špinavé od práce, do ktorej boli počas dňa zamestnaní. A jeden mladý chlap mohol povedať druhému, „Len čo sa umyjeme a trochu upravíme, ako zvyčajne sa stretáme v krčme. Lebo som si istý, že ty, Ján, nie si znepokojený z tej správy, ktorú sme dnes počuli, keď sa nám ten strážnik na veži snažil vziať radosť zo života,

pokúšal sa nám povedať o nejakom blížiacom sa nebezpečenstve. Ale vieš, my tu máme najlepšiu armádu, aká vôbec existuje, a veľa z našich vojakov sa stretávajú na tom istom mieste, kde my, a radujeme sa zo spoločnosti, ktorú máme, trochu si priateľsky zahráme nejaký hazard a k tomu nejakých pár drinkov.“

⁹ „A ja sám,“ povedal by, „odmietol by som prijať to varovanie o týchto veciach, ktoré sa nám snaží tento strážnik povedať. Lebo veríme, že ak by tam boli nejaké blížiace sa nebezpečenstvá, tak istotne by o tom naši učitelia vedeli, naši pastori a hovorili by nám o takýchto veciach. Nestaráme sa o tieto únavné príbehy týchto strážcov na veži.“

Či to len nie je jasný obraz nášho dnešného národa, mládež tejto zeme, a nie len mládež, ale aj starí ľudia tejto zeme sa zbláznili. A oni odmietli počúvať varovanie. A len čo pravdivý strážca podáva varovanie, je kategorizovaný ako bludár alebo fanatik.

A ako deň prechádza do noci, možno ten vojak pri tej bráne, ktorý stráži bránu, začne byť trochu roztržitý. A ide do susednej hliadky a povie, „Veríte vôbec, že je nejaká šanca, že by to, čo povedal ten strážca, bola pravda?“

¹⁰ Viete, niečo je na nebezpečenstve. Na smrti je niečo, čo sa zdá, že vopred varuje. Veľakrát tí milovaní, krátko predtým, ako prejdú na druhú stranu, zdá sa, že to predchádza nejaké varovanie.

Myslím na môjho otca, predtým, ako odišiel, bol roky mimo Kentucky. Ale náhle otcom niečo pohlo, aby sa vrátil späť domov a porozprával sa so svojimi milovanými a priateľmi. A potom, ako sa vrátil domov, jeho brat, ktorého sa mu nepodarilo vidieť, bol zvláštne varovaný, aby sa vrátil do Jeffersonville a navštívil ho.

A ako tam tak sedeli a rozprávali sa, otec prešiel na druhý svet. Rozmýšľam nad mojím svokrom. Len pár dní predtým, ako odišiel preč, povedal, „Billy, poďme si zapoľovať tam do Utiky. Chcem znova navštíviť tie staré miesta.“

¹¹ Ale akosi v Božej prozreteľnosti, nemohol som tam s ním ísť. Ale on tam išiel a poľoval. A keď sa dostal dolu k autu, povedal mi, „Sedel som tam hore na kopci; a všetko je už zmenené. Ale cestou dolu v istom zákutí v lese v Battle Creek, tam nad nami,“ povedal, „zdalo sa mi, že počujem volanie mojej mamy, 'Ó, Frankie!'“ A v ten večer vydal svedectvo v druhom rade v tejto cirkvi, tu po mojej ľavej strane, a túžil, aby sa za neho ľudia modlili. A pár dní nato sme ho pochovali.

Tieto naše porušiteľné telá budú premenené na Jeho oslávené telo. Čo to bude, keď On príde? Dokiaľ príde, sme vďační za to slnečné svetlo Jeho Prítomnosti. Ako to robia ranné hviezdy, šplhám sa na hradby slávy a stojím tam, aby som vzdával slávu Jeho príchodu v tejto temnej hodine. Pomodlime sa.

⁷⁵ Ó, Pane, tak Ťa milujeme, Pane, že sa nedá povedať, ako dlho... Nikdy nie sme unavení zo svedčenia o Tebe a oslavovania Ťa. Ale tá hodina tu je teraz. Sú tu chorí ľudia, ktorí tu čakajú. Ty poznáš tieto svedectvá. Pokiaľ viem, Pane, ony sú presnou pravdou. Ako tam stojí ten pilot a ukazuje nám, že dokáže stáť na svojich nohách a celý ten stav, v akom bolo to telo; a vytiahol svoje nohy a ukázal kolená, a nohy boli popraskané a zjazvené, kedy sa lekári snažili dať tie kosti nejakú dokopy.

⁷⁶ Ty teraz vidíš tú ženu, ktorá tu stojí s pomaľovanou tvárou, ktorú zmývajú slzy radosti, ako nám povedala, že jej stav artritídy bol Tvojou Mocou uzdravený. A to milé dieťa a svedectvo toho otca, tí, ktorí sú prítomní...

Teraz, Pane, Ty si tak veľkým tu dnes ráno v tejto modlitebni, ako si kdekoľvek inde vo svete. A Ty si zasľúbil, že kde sa spolu stretne, že Ty tam budeš v našom strede. Teraz budeme vyvolávať chorých, ktorých si nám dnes ráno poslal, a budeme sa za nich modliť z celých našich srdc modlitbu viery. A nech by si Ty uzdravil chorých a nech by si ich pozdvihol. A ak vykonali nejaké hriechy, odpusť im, Otče. Ako aj my jeden druhému vyznávame svoje chyby a tiež sa modlíme jeden za druhého. A Ty si povedal, „Mnoho vládze efektívna, vrúcna modlitba spravodlivého.“

⁷⁷ Vieme o jedných, ktorí tu dnes ráno ležia, mladá matka s týmito malými deťmi. Pane, podľa našich doktorov je ona už blízko konca svojej cesty. Ale my sa modlíme, Bože, aby si Ty stál medzi ňou a jej nepriateľom. A keď ju pomažeme a budeme sa za ňu modliť, nech sa Tvoja moc dotkne jej duše, aby priniesla vieru a vyslobodenie. A nech odíde domov a je v poriadku a nech vzdáva chválu a nech je odrazom rannej hviezdy na slávu Božiu. Amen.

Teraz brat Mercier, zatiaľ čo budeme týchto ľudí volať podľa poradia. Tí ľudia, ktorí prichádzajú, len povedia číslo a budú v zozname tých, za ktorých sa budeme modliť...

som aj ja obchádzal, keď som sa išiel modliť za dieťa, ktoré malo mozgový kŕč. Dali mu penicilín, a to spôsobilo, že rakovina vlastne pochádzala z účinkov toho penicilínu a bolo to na tom boku. A som si istý, že Boh ho uzdravil.

⁷³ Predtým ako som odchádzal z toho domu, zazvonil telefón. A brat Arganbright, počul som ho, ako sa s niekým háda, povedal, „Nie, neurobil by som to.“ A ako som tak nasadal do auta, akurát dorazilo jedno malé kombi. A zrovna to bol môj mexický brat so ženou, obaja kričali a chválili Boha.

Povedal, „Brat Branham, dávam ti tieto desiatky.“

„Ó,“ povedal som, „brat, ja to jednoducho nemôžem prijať.“ Povedal som, „Nemôžem to urobiť.“

Povedal, „Ale ja ti to dávam,“ povedal....

Povedal som, „Hovorím ti, aby si ich dal na Rickyho účet.“

On povedal, „Dnes ráno, keď som práve doniesol tieto desiatky doktorovi na Rickyho účet, lekár povedal, 'Nič mi nedlžíš.' Povedal, 'Nemám s tým nič dočinenia.' Povedal, 'Je to skutočne veľký jav.' Povedal, 'Nedlžíš mi ani cent.'“

Tak on mi povedal, „Vezmi si to, brat Branham. Pán mi povedal, že to máš zobrať.“ Pomyslel som si, „Ó, to nemôžem.“ Povedal som, „Pane, necítim sa, že by som to mal urobiť.“ Ale potom mi niečo napadlo. Ježiš tam jedného dňa stál a sledoval toho bohatého muža, ako sa tešil zo svojej veľkej hojnosti peňazí. Ó, oni mali iste mnoho, takže preto aj mnoho dávali. A prišla malá vdova s tromi deťmi a to bolo všetko, čo mala. To bolo všetko, z čoho žila. A ona to tam hodila. No, ale čo by sme my urobili? „Ó, sestra, nerob to, ó, vieš, my to nepotrebujeme. Nedávaj tam zase všetko. Veď to je všetko, z čoho žiješ.“ Ale Ježiš ju len nechal, aby to urobila. Preto je omnoho požehnanejšie dávať ako dostávať.

Stále mám ten malý desiatok. Nevie, čo s ním mám robiť. Dám ich niekde do nejakej práce pre slávu Božiu, najlepšie, ako budem vedieť. Čo to je? Je to sláva Božia. Je to moc Božia.

⁷⁴ Tiene padajú. Kristus sa objavuje. Preto sa objavujú znaky a divy. Je to to veľké slnečné svetlo, ktoré odráža ranné hviezdy s uzdravením na Jeho krídlach. A ak On prinesie uzdravenie z odrazu Jeho Prítomnosti, čo bude robiť, keď príde ako Osoba.

Vždy sa zdá, že Boh vysielá posla. Je to Jeho dobrota a milosť, aby nám dal do srdca pravdivé varovanie o veciach, ktoré sa približujú. A som tak rád, že v tomto dni, v ktorom žijeme, keď je všade naokolo šero a temnota, vyzerá, že existuje požehnaná nádej, ktorá drží srdcia Božích ľudí, že v jednej slávnej hodine príde Ježiš.

¹³ A v tomto veľkom čase ťažkosť v tomto meste, mladí ľudia to ignorovali a veľa ľudí, ktorí sa nestarali o to, čo mal tento strážnik do povedania, museli povedať... Samozrejme, boli v krčmách a pili a párty pokračovala, vojaci všetci pili a prežívali ohromný čas, mysliac si, že sú v takom bezpečí, v akom len môžu byť.

Nič im nešlo ublížiť, pretože boli poriadne spíť, ako by sme to nazvali, boli v duchu whisky a miešaných alkoholických nápojov. Ale náhle priamo do mesta dorazil voz a dvere krčiem a domov boli rozbité a vražedné zbrane mali veľa práce. A všetko len preto, lebo odmietli počuť varovanie strážnika.

¹⁴ A povinnosti strážcu v starej Biblii... To bol človek, ktorý bol vybraný. Musel to byť človek, ktorý poznal nebeské telesá. Musel presne vedieť, kde sa hviezdy nachádzajú, aby vždy mohol ľuďom povedať ten správny čas.

A veľa z tých ustatých mohli možno ísť von a nemohli zaspáť, nervózni, a mohli tam zakričať na toho strážnika na veži, zakričať tieto slová, „Strážca, koľko je ešte noci?“ A on by sa pozrel na hviezdy a povedal by taký a taký čas. Ten by potom išiel naspäť do postele, alebo kdekoľvek by chcel, čakajúc na denné svetlo, keď už konečne pomínie tá uťahaná, vyčerpávajúca, otravná noc. Bože, buď milostivý.

¹⁵ Som zvedavý, či to nie je ten istý čas aj dnes, keď voláme na svojho veľkého Strážnika, „Strážca, koľko je ešte noci?“ Blíži sa nebezpečenstvo a zdá sa, že celý svet sa trasie pod jeho vplyvom.

Strážnik musel tiež byť celý čas v službe. A mal varovať ľudí pred blížiacimi sa nebezpečenstvami. To bola jeho povinnosť, aby sledoval blížiace sa hrozby.

A stál tam hore na veži, ktorá bola vybudovaná oveľa vyššie ako tie múry. A ako tam bol na tej veži, tie knihy astronómie, a tak ďalej, mal preštudované, takže mohol sledovať hviezdy a určiť čas. Akékoľvek nebezpečenstvo by sa v tom dni blížilo, on by o tom povedal. Taktiež mohol dovidieť oveľa ďalej ako ktokoľvek iný na zemi. Dovidel ďalej ako tí, ktorí stáli na múroch, pretože bol vyššie.

A čím vyššie ideš, tým ďalej dovidíš. A dokážeš povedať o vzdialenejších blížiacich sa nebezpečenstvách, ako len tí, ktorí sú na zemi.

¹⁶ Ako aj Izaiáš vo svojom dni, on hovoril o tom, ako ho Boh urobil strážcom. Boh prirovnáva Svojich prorokov ku orlom. A ako som už aj často kázal na tú tému o orloch, orol je vtákom, ktorý sa vie dostať oveľa vyššie ako ktorýkoľvek iný. A na to musí byť špeciálne vybudovaný, aby sa dostal do tak veľkej nadmorskej výšky.

No, jastrab by ho nikdy nemohol nasledovať. Žiaden iný vták by ho nikdy nemohol nasledovať. On je Bohom naprojektovaný vták. A tak bol stvorený. Ak by sa ho snažil nahradiť nejaký iný vták, jednoducho by zahynul. Musel by mať silnejšie perie, mocnejšie krídla. A čo by mu to pomohlo, keby sa dostal tak vysoko, ak by tam nemohol vidieť, ak nemá na to dobré oči, aby tam videl. Jastrab by tam oslepol. On nedokáže vidieť.

¹⁷ Ale čím vyššie ten orol vystúpi, tým ďalej dovidí. A Boh prirovnáva Svojich prorokov ku orlom. Oni sú strážcami, ktorí sa dokážu dostať vysoko, aby tak mohli ďalej dovidieť. A ich oči sú tak duchovne stvorené, takže môžu vidieť blížiace sa hrozby.

Boh postavil Izaiáša nato, aby varoval ľudí, že sa blíži nebezpečie, ale oni ho nepočúvali.

A dnes má Boh stále takých orlov, našich poslov, našich mužov na veži, ktorí sa v Duchu dostanú ďaleko ponad všetky mechanizmy, všetky atómové bomby a vedecké bádania. On má ľudí, ktorí sú špeciálne pre ten účel naprojektovaní, a oni sa vyšplhajú na hradbu Golgoty v Mene Pána Ježiša, postavlia sa na vrch kríža a môžu späť poslať posolstvo, „TAK HOVORÍ PÁN.“

Ich duchovný zrak je ďaleko väčší, ako má nejaký kňaz v chráme, ďaleko väčší, ako má nejaký obyčajný človek na svojej ceste životom. Lebo oni sú špeciálne navrhnutí pre povinnosti, do ktorých ich Boh povolal. Preto by sme na to mali obrátiť svoj zreteľ, keď počujeme o veciach, ktoré sa približujú.

¹⁸ Teraz to trochu na chvíľu zmením a obrátim vašu pozornosť na Kráľa týchto orlov, prorokov, alebo strážcov na vežiach. To je Sám Pán Ježiš.

A tento deň, v ktorom my žijeme, je oveľa väčší ako ten, kedy tu On bol, dokiaľ nebol celkom v tieni kríža a On hovoril viac o Svojom druhom príchode, ako o tom, ako odíde.

⁷⁰ A stála tam zdravotná sestra. A pozrel som na toho malého chlapca a pomyslel si, „Pane, čo by si Ty urobil, keby si tu stál?“

Som si vedomý, že som teraz za kazateľňou a uvedomujem si, že Boh je prítomný. Ale zdalo sa, že niečo prehovorilo do mojej duše a povedalo, „Ja len čakám a sledujem, čo s tým ideš urobiť. Dal som Svoju autoritu cirkvi. A ty si tam prišiel, aby si 'prehovoril k tejto hore.' Dal som Svoju autoritu cirkvi a čakám, čo s tým urobíš.“

A divím sa, že či to nie je po celý ten čas Jeho prístup k nám, On len čaká, aby videl, čo s tým urobíme. Čo tie znaky času, o ktorých sme práve kázali? Čo by On urobil? On len čaká, čo my urobíme.

Tak som vzal ruku toho dieťaťa do mojej, takto medzi svoje prsty; bola taká maličká. A povedal som, „Pane, vypočuj modlitbu Tvojho služobníka. A vierou ja verím, že Ty si, a medzi démona rakoviny a život tohto bábätka umiestňujem Krv Ježiša Krista. Medzi zabijaka a toto dieťa vierou umiestňujem Krv.“ A nič viac som nemohol povedať. Len som sa otočil a vyšiel von. Ten otec ma nasledoval.

⁷¹ Povedal, „Brat Branham, Boh mi dal na srdce, aby som ti dal desiatok.“

„Ó,“ povedal som, „brat, nemysli na to. Nie,“ povedal som, „nepotrebujem peniaze, brat.“

On povedal, „Ale zarobil som nejaké peniaze.“ (Ó, málo peňazí, zabudol som koľko presne; myslím, že okolo päťdesiat dolárov.) Povedal, „Boh mi to umiestnil na srdce, aby som ti to dal.“

Povedal som, „Vieš čo, niečo ti poviem. Prijmem to, a potom to dám malému Rickymu na nemocničný účet, pretože ty si kazateľom. Viem, čo to je, viem, čo peniaze znamenajú. A ty si misionárom a ja veľmi dobre viem, aké peniaze to vyžaduje, a okrem toho máš rodinu a všetky tieto nemocničné účty. Daj to na Rickyho účet.“

Povedal, „Nechcem to urobiť, brat Branham. To sa nemá platiť lekárom, má sa to platiť kazateľom.“

A povedal som, „Áno, lenže ja to dávam späť tebe.“ A tak som to odmietol. A išiel som do toho domu a bola to záležitosť len pár hodín, jeho čeľusť sa napravila a jazyk sa vrátil späť na normálne miesto. Boh toho malého chlapca uzdravil. Už v to ráno, keď som odtiaľ odišiel, vytiahli tú písťalu. A tento prípad zalarmoval celé Západné Pobrežie.

⁷² Slávny doktor poslal svojho syna aj s vnukom a prešli cestou štyridsať alebo päťdesiat míľ v Pasadene a prechádzali cestou, ktorú

A tí doktori sa to snažili operovať, tie veľké hlboké jazvy, ktoré sa tiahli dookola celého hrdla. A ani to nepomohlo. Jedine sa to akurát rozšírilo až k jazyku. A tá malá sánka takto visela s tými veľkými hlbokými jazvami. A ten malý jazyk, malé ústa, nič veľké. A jej jazyk bol takto napuchnutý, až sa takto vytlačil a potom sčernel a zastavoval dýchanie z nozdier, keď sa potom napuchol až k podnebiu jej úst. A samozrejme to potom bránilo dýchaniu. Museli tam vyrezať dieru do hrdla asi takto nejako a potom jej tam dali do hrdla takú akoby malú píšťalku, taký kúsok okrúhleho pliešku.

⁶⁸ A jej malé ruky boli na dlahách, asi takto, takže tú píšťalku si nemohlo ani vytiahnuť von. Jednoducho by sa zadusilo. A tá rakovina stekala... A tá zdravotná sestra tam stále musela stáť, aby odvodňovala tú rakovinu von z tej píšťalky, pretože by sa udusilo k smrti.

A jej otec sa tam okolo prechádzal a prišiel k tej posteli a povedal, „Ricky, oteckov malý chlapec.“ Povedal, „Otecko ti priviedol brata Branhama, aby sa za teba pomodlil, Ricky.“ Keď povedal, „Ocinkov malý chlapec,“ môj duch ma takmer opustil. Nedokázal som tam dlhšie stáť. Musel som sa len držať pri tej posteli. „Ocinkov malý chlapec.“

A ten malý chlapec, hoci bol len taký maličký, dobre vedel, že to bol jeho otec. A takto potom začal chrčať a takto pohybovať svojimi malými rukami; a snažil sa potľapkať po hlave. A tak úbohé, malé dieťa narodené v takom stave...

⁶⁹ Jednoducho som nedokázal ani hovoriť. Viete, bolo to na mňa až tak veľa, že som nedokázal nič povedať. A pozrel som sa dole a videl tie drobné rúčky, ako boli na tých dlahách, ako vydávali taký chrapľavý zvuk a myslel som si, „Ó, nie je to žalostné?“

A keď som sa už aspoň trochu dostal do seba, aby som mohol nad niečím rozmýšľať, pomyslel som si, „Ježišu, mieniš tým, že máš z toho potešenie, keď vidíš niečo takéto? Nemôžem tomu uveriť. Nedokážem uveriť, že dostávaš slávu z takto trpiaceho malého dieťaťa. Nemôže to tak byť. Ak to spôsobuje, že ja, hriešnik, to tak cítim ohľadne toho dieťaťa, o čo viac Ty, Zdroj všetkej Milosti? Čo to musí urobiť s Tebou?“ Nepovedal som ani slovo, pretože on sa snažil s tým dieťaťom hrať, trochu ho utíšiť. A to malé telo s tou plienkou, veľmi malé telíčko, ani nie takto veľké a hlava bola tou najväčšou časťou, mal takto napuchnuté sánky.

A viete, niečo tam museli držať, aby mu nepraskla hlava, nejakú handru, malo to tak napuchnuté čeluste, museli to niečím chrániť, aby mu nepraskla.

Ak budete pozorne hľadať Písma, zistíte, že tesne predtým, ako odišiel preč, prorokoval o veciach, ktoré sa majú uskutočniť v tomto dni. Vedel, že musí byť ukrižovaný. Vedel, že musí trpieť, nevinný za vinných. Vedel, že bude znovu vzkriesený z hrobu na tretí deň. Vedel, že tam neboli žiadne sily, ktoré by Ho mohli zadržať v hrobe. Pretože Slovo Božie povedalo, „Nedám Svojmu svätému vidieť porušenie, ani nezanechám jeho dušu v pekle.“ A neboli tam žiadne moci, ktoré by mohli to proroctvo porušiť. Jeho Slovo bude pravdivé. A bude vyplnené vo svojich obdobiach.

¹⁹ A On mal dôveru, že to, čo Otec povedal, že to bol aj schopný dodržať, Jeho Slovo. Preto, Jeho veľké srdce, ktoré bolo v Ňom, čo bol trón Boží... Vo Svojom srdci vedel, že tieto veľké časy skúšania sú na to, aby to dokázali všetkým národom a dokázali všetkým ľuďom.

Takže preto, On vedel, že tam je tá veľká otázka, nie že či bude znovu vzkriesený, alebo či bude ukrižovaný podľa Písma, ani či vôbec vystúpi na výšiny a príde Svätý Duch. Ale tá otázka bola, „Zostane na zemi vôbec nejaká viera, keď Ja prídem?“ A ako prichádza viera? Skrze počutie Božieho Slova. To bola Jeho otázka, „Bude tam ešte na zemi nejaká viera, keď prídem?“ Nájde On nejakých ľudí, ktorí budú veriť Jeho Slovu?

²⁰ No, my v dni, v ktorom žijeme, keď sa môžeme obrátiť do týchto stránok Jeho požehnaného Slova a nájsť práve tie veci, o ktorých hovoril, že sa stanú, ako sa dnes približujú na zem... Dejú sa znaky a divy. Srdcia ľudí zlyhávajú strachom. Je čas zmätku a napätia medzi národmi a desivých pohľadov na oblohu s lietajúcimi taniermi a Pentagon [Ministerstvo obrany USA – pozn.prekl.] je celý rozrušený. A duniace moria a zemetrasenia na rôznych miestach, ľudské srdcia zlyhávajú strachom, veľké atómové zbrane sa pripravujú, čakajú, taká temnota visí na zemi, akú svet ešte nikdy predtým nezažil...

²¹ Minulý týždeň som mal to privilégium hovoriť s jedným z mojich milých priateľov a bratov, kapitánom Juliusom Stadskevom, ktorý napísal knihu „Prorok navštevuje Afriku.“ A brat Julius bol v Kalifornii, kde ho teraz školia za majora armády.

A on, oni... Armádny personál ho vzal na veľkú skúšku. Prehľadávali celý jeho rodokmeň, pokým sa nedostali k tomu, kto bola jeho prastará matka. A všetku tú jeho históriu predtým, ako sa dostal na to zhromaždenie.

A ako prišiel z toho zhromaždenia a vyšiel na vrch toho kopca, kde sme sa zdržiavali s nejakými priateľmi, stretol som sa tam s ním pod

borievkovým stromom a on povedal, „Brat Branham, toto je najstrašnejšia vec, akú si kedy počul.“ Povedal, „Som pod tak veľkou prísahou, že nemôžem takmer nič povedať a nemôžem vypustiť žiadne informácie,“ povedal, „pretože sme pod skutočne vážnou prísahou.“ Ale povedal, „Ale môžem ti povedať toto: armáda zanikne. Nebude už vôbec žiadna armáda, iba naokolo zopár strážcov. Nebudú už mať viacej žiadne letectvo. Nebudú už viac svoj čas venovať budovaniu rýchlejších lietadiel, a tak ďalej, jedine pre komerčné použitie. Oni sa sústredia len na stisnutie jednej spúšte. Príde totálne zničenie.“

²² On povedal, „Brat Branham, verejnosť vôbec nevie o tajomstvách týchto vojenských záležitostí.“ Povedal, „Keď sa tí veľkí dôstojníci rozprávali v tej miestnosti,“ povedal, „prišla do tej miestnosti taká hrozná temnota, až sa jeden z tých vedcov postavil a povedal, 'Príal by som si, aby som si vzal starý voz a kravu a išiel niekam do hôr a zasadil by som si hriadku kapusty a fazule a zabudol na všetko toto.'“

Ó, on povedal, „To by... Ak by sa táto informácia dostala na verejnosť, celý svet by upadol do paniky.“ Nebezpečenstvo sa blíži. On povedal, „Oni majú... ťahajú svoj personál z ostrovov... ťahajú svoje vojenské jednotky z Anglicka, a majú tam veľké lode, ktoré sú naložené nejakými zbraňami, a čakajú len na prvé mihnutie nejakej rakety a každý národ sa vtedy utrhne z reťaze.“ Povedal, „Nebude na zemi zanechané jedno steblo trávy, ani jedna hora, ktorá by nebola zatrasená.“ A môže sa to stať v ktorýkoľvek čas.

²³ Ó, čo za hodinu temnoty. A všetky tieto veci, ktoré počujete o lietajúcich tanierov... A predpokladám, že ste už počuli rozhovor s tým človekom, včera v rádiu, ktorý tvrdil, že hovorí k ľuďom. Nechcem kritizovať toho muža, ale celý jeho systém je v protiklade so Slovom. Nie je to správne. „A na Marse nemajú smrť a majú tu k nám prísť, aby nás učili, ako nezomrieť.“

Ale keď sa to bude musieť dokázať, nebude mať ani smietku dôkazu, len nejakú domnelú myšlienku, ktorú si vytvoril. A podľa môjho názoru je to falošné, pretože Biblia hovorí inak, ako on.

²⁴ Mohol by som vyjadriť, čo si myslím o lietajúcich tanieroch. Neverím, že sú to tiene. Verím, že sú len imaginárne. A verím, no, toto neznamená, že to tak je; je to len moja myšlienka. Pán mi nepovedal, čo sú zač. Ale cez nahliadnutie do Písma... lebo tam nájdeme všetky veci; Ježiš povedal, „Ako bolo vo dňoch Sodomy, tak bude aj vo dňoch príchodu Syna človeka.“ A pred zničením Sodomy, ako tam ten oheň padol a spálil celé mesto a tie planiny; boli tam Anjeli, ktorí boli poslaní z neba, aby sa poobzerali a zistili, či sú tieto veci pravdivé alebo nie.

⁶⁵ A predtým, ako sme sa začali modliť za chorých, som tam stál s bratom Arganbrightom a môj veľmi dobrý priateľ Leo Gene skutočne vie, čo sú telefónne hovory. Bzučal tam ten telefón a brat Arganbright by aj zdvihol, ale viete, nemôžete byť všade. Ale nejako sa stalo, že ja som zdvihol ten telefón. A ja verím, že všetko pracuje v Božej prozreteľnej ceste, vy nie? Verím, že to je to, prečo tu je táto mladá pani. Verím, že to je to, prečo sme tu my všetci. Prečo som ja tu. A sme spolu z nejakého dôvodu zhromaždení na slávu Božiu. Prečo by sme tu asi len tak dnes ráno chodili po tejto ľadovej zemi?

⁶⁶ Tak som teda zdvihol ten telefón, pretože brat Arganbright nebol v miestnosti. A niekto povedal, „Rád by som hovoril s bratom Branhamom.“

Povedal som, „Ja som brat Branham.“

Bol to Španiel. Povedal, „Pane, je to asi nerozumné opýtať sa otázku, ktorú sa práve idem opýtať.“ Povedal, „Viem si predstaviť, ako vás ľudia ťahajú, a tak ďalej.“ Ale povedal, „Som misionárom v Mexiku.“ A povedal, „Ja... Tam vzadu... Žijem tu v La Crescenta a práve pred pár hodinami som sa dozvedel, že si tu v meste.“ A povedal, „Priniesol som tu svoje bábätko, aby som sa ho k tebe nejako pokúsil priviesť, alebo k bratovi Robertovi či niektorému z bratov, ktorí sa modlia za chorých.“ A povedal, „Je to moje dieťa a moja viera je, hádam, tak trochu slabá.“ On povedal, „Moje bábätko nemá ešte ani štyri mesiace a už zomiera na rakovinu.“

A niečo mi povedalo, choď za tým dieťaťom. Povedal som, „Pane, zoberiem brata Arganbrighta a povieš mu, kde je to dieťa. Stretne sa potom.“

Tak zobral... Vzal som brata Arganbrighta a on mu o tom povedal. Tak sme nasadli do auta a vyrazili. A stretol som tam jeho drobnú ženu. A on, síce je Mexičan, hoci na to nevyzerá, má tak trochu svetlú bielu pokožku, ale je to Mexičan, lebo oni sú veľakrát blondaví, pretože prišli medzi Španielov a Indiánov. A toto bol jeden z takých Indiánov, mal blondavé, až takmer snehobiele vlasy.

⁶⁷ A potom... Jeho manželka bola Fínka, silno blondavá, veľmi milá mladá žena. A tak som s ním išiel do nemocnice, aby som sa na to dieťa pozrel. A keď som do tej miestnosti vstúpil, mali ju na posteli, ktorá bola pri hlavnej miestnosti zdravotných sestier. A to malé dieťa malo ledva štyri mesiace, narodilo sa so zhubným nádorom, ktorý sa takto pri sánkach napuchoval a takto sa tiahol po tvári a potom takto.

A ten veľký košík ľalií bol práve rovno predou mnou, ako som tam kázal na pódiu.

⁶³ A modlil som sa za chorých tam v Tulse, ale potom som zišiel dolu a vyšiel von. A okolo desať minút na to, no, nechcem spomínať meno toho evanjelistu, ale žena, ktorá mala artritídu chrbtice, ktorá pracovala pre tohoto evanjelistu, bola stenografka, ale musela takto písať, pretože ramená a ruky mala akoby zviazané. A takto písala a tento veľký a významný evanjelista tam v Tulse si ju zamestnal do svojho zamestnania, aby jej dal prácu. A ako išla dolu tou sálou, náhle sa jej ruky uvoľnili a začala kričať a skákať, až upútala pozornosť každého, kto tam bol.

A táto milá žena padla na kolená a dvíhala ruky a takto nimi tleskala na slávu Božiu, pretože Boh ju hneď oslobodil, len krátko po modlitbe. Tak som sa tam prešmykol, aby som to počul a videl, čo hovorí. Povedala, „Len som tak prechádzala sálou.“

Povedal som, „Výborne, vďaka Bohu.“ A otočil som sa a išiel inou cestou a počul som a videl, ako dolu bežali všetci hriešnici, aby videli, čo sa deje.

⁶⁴ A bol tam muž, ktorý sa tam postavil, brat Gardner, zrovna ten človek, ktorý mi dal tento kabát... Väčšina z vás asi poznáte brata Gardnera, brat Gardner z Bindhamptonu, New York, významný obchodník s autami Oldsmobile, za tri roky predal viac áut Oldsmobile, ako ktokoľvek iný v Spojených štátoch.

A letel raz v osobnom lietadle. A asi tak pred rokom, jeho meno je inak Georgie Gardner a jeho osobný pilot raz letel sám a padol (aj s lietadlom), a praskli mu kolená a členky. A jeho nohy a chodidlá boli stuhnuté; a takto nejako kráčať: jeho osobný pilot.

A bol tam prítomný, keď sme sa tam modlili. A nejako sa z tej sály, kde bol ten banket, dostal. A zariadili mu tam blízko izbu, takže nemal problém tam chodiť, pretože to mal blízko.

A tu je jeho svedectvo: Išiel do svojej izby a sadol si, dokonca ani nebol kresťanom. A povedal, „Jednako proste verím tomu plešatému chlapíkovi, ktorý tam dnes večer kázal.“ A povedal, že si začal všímať, ako sa mu trasú chodidlá, a na to vyskočil na svoje nohy, každý kúsok uzdravený a vyskakoval a slávil Boha, stál a takto dvíhal nohy hore a dole a potom takto na boky chodidiel, a tak ďalej, a svedčil o sláve Božej.

A či to nebude dnes tak isto, že Boh posielal späť Svojich Anjelov, aby to prešetrili a zistili, predtým, ako príde toto veľké zničenie?

A všimli ste si, že tam bol jeden Anjel, ktorý prišiel a navštívil toho starého muža, ktorý urobil rozhodnutie pre Boha, a žil pohrdnutý svetom v stane vzadu na púšti, pretože niekto mu vzal všetok jeho majetok. Ale on povedal, „To je v poriadku. Ja tu len zostanem stáť na vôli Božej.“

²⁵ Radšej by som bol vo vôli Božej, ako mať všetky peniaze, ktoré ti môže svet naservírovať. A len čo bolo urobené to konečné rozhodnutie, potom ten Anjel Pánov prišiel k Abrahámovi a povedal, „Pozri, východ, západ, sever a juh; všetko je tvoje, Abrahám.“

Písmo nám hovorí, „Blahoslavení tichí, lebo oni dedične obdržia zem.“

Aký je v tom rozdiel? Všetky veci na zemi pominú aj s ňou, ale Boh nikdy nemôže pominúť. A verím, ako som vedený veriť, že to je... ak je toto ten obraz Anjela Pánovho, ktorý prichádza a robí to rozpoznanie...

Všimli ste si toho Anjela, ktorý prišiel k Abrahámovi: On mal chrbát otočený k stanu, keď vtedy hovoril s Abrahámom, a povedal, „Dodržím zaslúbenie, ktoré som ti dal.“ Ó, čo za Posolstvo Anjela Božieho v tomto dni, ktorý dodrží Svoje zaslúbenie. Celá nevera sveta, skeptici, pochybovači, ateisti a neveriaci nikdy nespôsobia, že Božia Moc nebude mať žiaden efekt. To sa jednako stane.

„Budem pamätať na Moje zaslúbenie, a vyplním ich.“ A Sára sa zasmiala v tom stane za ním. A ako bol chrbtom otočený k stanu, povedal, „Prečo sa Sára smiala?“

A Sára vybehla a povedala, „Ja som sa nesmiala,“ pretože sa bála.

„Čo je to za druh Človeka? Aký je to typ Strážcu na tej veži? Aký typ Osobnosti je Ten s nami, ktorý je ku mne otočený chrbtom a vie, že som sa v tom stane smiala?“ Pamätajte, On bol tým Strážcom.

A On sa otočil a povedal, „Áno, ty si sa smiala.“ A ona bola vystrašená.

²⁶ No, znovu si všimnite, že v tomto dni, tesne pred príchodom Pánovým, tieto isté Bytosti sa majú navrátiť. A som zvedavý, ako sa obzeráme dookola a vidíme ich národu, sledujeme, čo robia, a som zvedavý, či veľa týchto záhadných zjavov nie je to, čo Ježiš povedal, že sa stane? „Budú znaky hore na nebesiach; a na zemi budú zovrenia medzi národmi, zmätenia času, zemetrasenia miestami, a muži zomierajúci zlyhaním srdca,“ nie ženy, muži. Ženy nezomierajú veľmi často na srdcové problémy; sú to muži. To vyplňuje to, čo Ježiš povedal, že tak bude. Je to presne to, čo povedal, že sa stane.

²⁷ A mohli by sme o tom rozprávať hodinu za hodinou o tom, čo všetci títo proroci prorokovali, že sa stane v tomto dni. Či to nespôsobí, že zaznie aspoň jeden výkrik, „Strážca, koľko je ešte noci?“ Pentagon nemá žiadnu odpoveď. Spojené štáty nemajú odpoveď. Ani Nemecko, Rusko, nikto z nich nemá odpoveď. Veda nemá odpoveď. Ale kto má odpoveď? Strážca na tej veži má odpoveď. „Strážnik, koľko je ešte noci?“

²⁸ A Svätý Duch je tým Strážcom, ktorý pripravuje ľudí a dáva varovania od Boha. On bol postavený, aby bol Strážcom. Vidíme chorých, že sú uzdravovaní, slepých, ktorých oči sa otvárajú, hluchých, ktorí počujú, postihnutí kráčajú a chromí skáču ako srna, čo vyplňuje... Čo to je? Je to blížiaci sa príchod Pánov.

A všetky tieto veci a tieto varovania a ľudia pritom stále pokračujú vo svojich pivných večierkoch. Majú taký čas bláznovstva a zabávajú sa, tancujú, jedia, pijú, ženia sa a vydávajú, presne, ako Boh povedal, že tak bude... A nijako sa ich nedá zastaviť.

Potom, ak si všimnete, v tomto veľkom cirkevnom veku podľa Zjavenia 3, v tomto veku je jeden, komu je daná ranná hviezda tesne pred príchodom.

Sledujte, aký bol tento biblický Izaiáš, keď povedal, „Strážca, koľko ešte noci?“ On povedal, „Ráno prichádza a noc tiež.“ Čo? Ráno prichádza, ale pred ránom ešte príde noc. Čo to bolo? Každý vie, že pred briežením, v hodinách, keď sa už blíži deň, zotmie sa ešte viac ako predtým.

²⁹ Ó, priatelia moji, počúvajte to TAK Hovorí PÁN. Ak ma považujete za Jeho služobníka: je tesne pred svitaním. To je to, prečo je tá hrozná temnota, ktorá visí nad zemou. Je to presne pred Príchodom Pána Ježiša. Nezostáva iná nádej, len Jeho príchod.

Národy sú proti národom, a prešli cez Božie laboratórium, až majú takú moc, že môžu jeden druhého premeniť na atómový popol. A sú nehanební a bezbožní a sú tak odlišní od Krista. A jediný motív a cieľ, ktorý majú, je ničieť. A sú inšpirovaní tým ničiacim anjelom, ktorý bol poslaný z nebies, aby tých ľudí inšpiroval.

Dovoľte, aby som vám povedal v Mene Pána Ježiša, že Svätý Duch nám poslal na vežu Strážcu.

A ako ľudia kričia, „Koľko zostáva ešte tej noci?“ Si už ustatý týmto životom? Si už zmorený týmto hriechom? Si vyčerpaný od tých

pred chvíľou spasil týchto ľudí. On je ten istý Boh, ktorý uzdravuje týchto ľudí, všetkých, čo sú tu, stačí len jednoduchá viera v Neho.“ Povedal som, „Či tomu veríte?“

A teraz, tajomstvo pre moju cirkev... Ako viete, moja služba sa mení. Ó, čo za slávna zmena. Všetci si pamätáte tie slová, ktoré zvonili, a vždy keď sa to deje, niečo sa stane. Keď o tom idem hovoriť, niečo mi hovorí, „Prehovor k tej hore.“ Prečo to tak bolo? Je to skrze vieru. Všetko je z viery. Viera nie je niečo, čo si vypracuješ. Viera je niečo, čo máš.

⁶¹ A myslel som si, že ak by... Vždy som sa hanbil za svoju vieru. Ale ľudia, tak dobrí, ako bol Pán, On nám ukázal veci, povedal videnia; všetko bolo dokonalé. Vy ľudia to viete. Nie je to jednotlivec. Nie je to človek. Je to Boh, ktorý to robí. A tento obraz tu, on ide po celom svete. Tí v Nemecku... A tu pred pár týždňami (Možno, ak je tu nejaký cudzinec, tak to ešte nevidel.), oni odfotili ešte jeden. Mám ho doma. Je to profil Pána Ježiša stojaceho presne za mnou, ako som tam stál. A Jeho ruky, jazyky ohňa vychádzali z Jeho rúk, keď som tam kázal na tému, „Povedz tejto hore, 'Pohni sa!' a nepochybuj vo svojom srdci, ale ver!“

A tu to niekde máme. Je to vo farbách Techni-Kodachrome. A teraz to, myslím, že niekde doma máme. A oni robia... Bolo to preskúmané vedou, a tak ďalej, a v laboratóriách. Čoskoro to už vyjde. A potom ďalší, asi šesť z nich, všetko na rôznych miestach. A toto je z nich to najpozoruhodnejšie.

⁶² Nikdy som nevidel... Toto je Jeho brada, Jeho tvár, Jeho profil a tuto Jeho ruky. A takto som tam stál a tam, kde On mal tie ruky, nemohli ste na ňom vidieť takéto miesto. Moja hlava, potom moje nohy na podlahe; len hlava a nohy, to jediné, čo tam zostalo. Vidíte?

A takto tam stál s tými rukami a ja som kázal a mal som takto ruky a hovoril som, „Povedz tejto hore.“ A práve v tom čase sa niečo udialo a odfotili to tam, bol som asi takto. A tam to bolo presne za mnou. Všetko vo farbách. A veľký...

Tak, ako Boh aranžuje veľký košík ľalií a má ich tam v blízkosti: On je Ľalia Údolia. A odkiaľ dostávate ópium? Z ľalií. To je pravda. Čo je tým ópium, ktorý Boh má? Pokoj. Ópium spôsobí, že zabudneš na všetky svoje ťažkosti. Fajčiari ópia, to je to, ako sa tým ópium zabíjajú. Ale aj Boh má ópium. Amen. Zmierňuje každú bolesť, uzdravuje všetky nemoci a berie preč každú ustatosť. A koľko vdychujeme toho Jeho ópia, toľko sme v pokoji.

tam a povedal, „Viete, cítil som sa tak vedený, že by mal brat Branham dnes večer kázať finálne posolstvo.“ Nuž, ja som nevedel, čo povedať. A on nám začal rozprávať o človeku, ktorý tu sedí.“ Povedal, „Tu je ten-aten; dnes som ho stretol. A hovorili mi, že vlastní tri alebo štyri kompletne sídliská v Miracle Miles.“ Multimilionári, chovatelia dobytká, a tak ďalej. A čo som asi tak mohol povedať v takomto zhromaždení.

⁵⁸ Ale viete, poslúchať je vždy najlepšie. Tak som tam vystúpil a hovoril najlepšie, ako sa dalo, a na konci zhromaždenia... Je to vždy mimo, zavolať ľudí k oltáru na takomto zhromaždení. A ja zvyčajne volám ľudí k oltáru na pohreboch. A tak som si myslel, že teraz je dobrá šanca, tak som zavolať ľudí k oltáru. A všetci tí bohatí muži a ženy prišli k Pánovi Ježišovi a odovzdali svoje srdcia Pánovi.

Bol som užasnúť jedným miliónárom, manželkou toho multimilionára, ktorá mala taký malý klobúk, z ktorého takto dolu viselo perie po jednej strane, asi ju to vyšlo stovky dolárov. A slzy jej tiekli dolu po lícach, chytila ma za ruku a povedala, „Brat Branham, moje srdce je pohnuté.“ Povedala, „Až doteraz som si myslela, že som kresťankou.“ Povedala, „Chcem slúžiť Pánovi.“

Povedal som, „Ďakujem.“

⁵⁹ A po pár minútach mi niečo povedalo, „Modli sa teraz za chorých.“

Myslel som si, „Ó, nie. Nemôžem to urobiť. To by som narušil túto veľkú tanečnú sálu. A navyše, ak sa teraz budem modliť za chorých, skutočne si potom budú myslieť, že som fanatik.“ Tak som si myslel, „Istotne, Pán by mi to nehovoril, to som už asi úplne vyčerpaný, kvôli týmto obráteným. Tak som sa tam prešmykol a sadol som si.“ A tak som išiel dolu k stolu rovno na koniec a sadol som si s bratom Jack Moorom, ktorý tam sedel a rozprával sa.

A tak som odovzdal službu späť prezidentovi, pánovi Shakarianovi. A potom, keď tam vystúpil, povedal, „Viete čo?“ Ó, Boh mu musel položiť ruku na plece. Povedal, „Cítim sa tak vedený, že by sa brat Branham teraz vrátil sem a modlil sa za chorých.“

Myslel som si, „Ó,“ presne tak.

⁶⁰ Tak som tam vystúpil a povedal im, „Cítim sa tak, modlím sa, aby mi Boh odpustil, ale je lepšie, keď je tiež niekto iný dotknutý, viete, čo nám všetkým spôsobuje, že vieme, že to je pôsobenie Ducha.“

Tak som povedal, „No, Božské Uzdravenie nie je dotýkanie sa nejakého totemu. Nie je to len nejaká predstava. Je to stále ten istý Boh, ktorý aj

pohrebných sprievodov, nemocí a bezbožnosti na každom kroku? Je už tá noc dlhá a vyčerpávajúca? „Koľko je ešte noci, strážnik?“

On povedal, „Ráno príde.“ Vidíte tú útechu? „Ale noc tiež príde.“ Čo je vlastne tá noc?

³⁰ Pozrite, v akej dokonalej harmónii bol Izaiáš s Písmom. V tom pravidelnom chode prírody, vždy keď sa približuje slnko, to vždy predtým nakopí temnosť a je vtedy tma. Pred začiatkom dňa je temnejšie ako v akejkolvek inej časti noci. Prečo? Je to približujúce sa svetlo, ktoré to zatemní.

A je to približovanie sa Pána Ježiša, ktoré teraz prináša temnotu na zem. Či nepovedal, „Keď sa začnú diať tieto veci, pozdvihnite svoje hlavy, pretože vaše vykúpenie sa blíži.“

Palestína je národom. Židia sa vrátili z celého sveta a tam sa usadili, aby videli, ako príde, presne tak, ako Boh povedal, že príde. „Učte sa podobenstvu od fíka, keď vydáva svoje puky.“ On povedal, „A stane sa, že toto pokolenie nepominie, ani neodíde preč. Nikdy nebude mať konca, dokiaľ sa toto všetko nestane.“

³¹ Aké pokolenie? Generácia, ktorá vidí ten figový strom, ako vydáva puky. Izrael bol vždy figovým stromom. „To, čo zanechali červy, pojedli húsenice,“ povedal Joel. „Čo nechali húsenice, zjedli červy. Čo zanechali červy, pojedli kobyľky.“ A ak si to len všimnete, je to ten istý chrobák. Každý z tohto hmyzu, ktorý jedol z toho stromu, je ten istý hmyz, iba v inom štádiu.

A ten istý hriech a nevera, ktorá začala rozožierať Židov, že Ježiš nie je Kristus, ktorá vyžrala ten strom na neplodný pahýľ... A prorok to videl a plakal. Ale Pán povedal, „Ja to obnovím, hovorí Hospodin, všetky tie roky, ktoré húsenice, kobyľky a červy požrali.“ A prvýkrát za dvetisíc päťsto rokov sa Židia vracajú do svojej domoviny. „Tá generácia nebude zrušená a nepominie, pokým sa všetky tieto veci nevyplnia. Potom vylejem Svojho Ducha v posledných dňoch, hovorí Boh, na mojich synov a dcéry. A budú prorokovať a Ja budem ukazovať divy.“

³² Chorí budú uzdravovaní. Veľké moci budú vykonávané tým istým Duchom, ktorý povedal Abrahámovi, že Sára sa smiala v tom stane za ním. Potom vykríkne, „Strážca, koľko je ešte noci?“

A on povedal, „Noc prichádza.“ Sledujte, prvá noc... Ráno prichádza prvé, ale potom tiež aj noc. Pred svitaním, tam je vždy jedno veľké svetlo, ktoré je umiestnené v nebesiach, a to je tá ranná hviezda. Keď vidíte, ako sa vyjasňuje tá ranná hviezda, je jasnejšia a jasnejšia, a zem

sa viac stmieva a stmieva. A to je dôvod, prečo je jasnejšia, je to preto, že zem je tmavšia.

A cirkev posledných dní je povolaná a vyvolená telom Kristovým, ako bolo zasľúbené v Biblii, že im dá rannú hviezdu.

³³ „Strážca, koľko je ešte noci? Čo sa ide stať?“ Tu to je. Na celý svet prichádza totálne spustošenie. Ale predtým, ako nastane zničenie, cirkev Ježiša Krista pôjde do vytrhnutia, aby sa tam stretla s Pánom.

Čo má tá ranná hviezda urobiť? Čo činí tú hviezdu, že tak svieti? Je to približovanie sa slnka. Ranná hviezda odráža slnečné svetlo. A ďalšie hviezdy, sa zdá, že sa v tej hodine vytrácajú.

Všetky tie ľuďmi vytvorené teológie, tie studené, formálne ľahostajnosti budú vysušené. Ale ten strážnik stojaci tam na tej veži s tou rannou hviezdou, bude odrážať to pravdivé posolstvo Pána Ježiša, ktoré sa rýchlo priblíži, pretože je jasnejšie a jasnejšie celý čas, ako slnko vychádza.

³⁴ Ó, povedal by som, „Ranné hviezdy, sviette a žiarťe na slávu Božiu. Lebo sa blíži polnoc, temnota visí nad zemou a veľká temnosť je na ľuďoch.“

Ale ráno prichádza a hviezdy budú vydávať svoje svetlo. Pomyslíte na tú hroznú temnotu, ktorá je na celom svete. Myslite na tú hroznú temnosť, ktorá visí na každej dnešnej nespasenej osobe. Všetky národy, všetky hory, všetky farmy, a všetky domy, čo boli slávne, budú raz rozprášené na vulkanický popol v mihnutí oka.

Ale tí, ktorí milujú Pána, tí, ktorým svieti tá ranná hviezda, ktorí obracajú svoje oči na Neho a preč od tohto sveta...

³⁵ A ako Pavol napísal svoju záverečnú epištolu predtým, ako opustil zem, bol ustatý, nervózny a unavený. Ó, ako sa viem vžiť do pocitov toho malého Žida, keď povedal, „Už ma nič nebude ťažiť. Vybojoval som dobrý boj a dokončil som svoj beh. Držal som vieru. A odteraz je tu koruna spravodlivosti, ktorú mi Pán, ten Spravodlivý Sudca dá v tomto dni.“ Potom rozmýšľal o príchode ranných hviezd. Povedal, „Nie len mne, ale všetkým, ktorí milujú Jeho zjavenie sa.“

Ó, len pozdvihnite svoje hlavy, lebo vaše vykúpenie sa blíži. „Strážnik, prečo noviny takto hovoria? Čo spôsobuje, že sa veda bojí pohnúť? Čo robí ministerstvo obrany tak vystrašeným, že sa boja vypustiť nejakú informáciu?“ Pretože ľudia by spáchali samovraždy, rozhadzovali peniaze po uliciach, a tak ďalej. Ale čo sa deje? Čo to je? Koľko je ešte noci? Ráno prichádza. To je pravda. O čom to všetko vlastne je? To

keď sme prišli trochu neskoro, pochopil som, že Oral Roberts a Tommy Osborn tam mali v ten večer kázať. Tak brat Agranbright zavolať do hotela, dokiaľ nezistil, kde sme, a povedal, „Pod' tam dolu na zhromaždenie.“ Tak on tam prišiel, on a brat Sonmore, kresťanský obchodník, hlava zhromaždenia v Minneapolis. A prišli ku mne, tak som išiel s nimi a večeru mali v Mayovej tanečnej sále, veľké miesto, sedeli tam multimilionári.

A tak, viete, ako som sa asi cítil, keď som mal ísť na také miesto. Nevedel som dokonca ani ako použiť nože a vidličky, ktoré sme mali na stole. Ale išiel som tam, a keď som vstúpil, kázal tam Oral Roberts. A kázal o hojnosti života, hojnosť a hovoril kresťanským obchodníkom, že Ježiš chytil ryby, dal ich do siete a mali viac, ako mohli vôbec použiť.

⁵⁵ A brat Roberts, ako iste viete, je dosť mocný rečník. A povedal, „To je dostatok pre každého.“ A povedal, „No, staviam tuto taký chrám.“ (Asi stál aj milióny dolárov.) Povedal, „Bude to vybudované z bieleho mramoru.“ A povedal, „Už sme asi v polovici a ja som už takmer minul peniaze.“ A povedal, „Potom som išiel po ulici, aby som sa na to pozrel a diabol povedal, 'Vieš čo? Ľudia prechádzajú okolo a hovoria, že to je to, čo urobil Oral Roberts.'“

On povedal, „Potom som povedal diablovej, 'Ale budú musieť povedať, že to sa Oral Roberts snažil.'“ To je dobré. A povedal, „Potom to bolo na srdci jedného bankára v meste, aby mi dal pôžičku na asi dva milióny, aby som tú stavbu dokončil.“

Banky to nerobia. Viete to. A povedal, „Jeden istý obchodník, bankár, tu práve sedí.“ On povedal, „Nechcem spomínať jeho meno, pretože nepatrí až tak celkom k ľuďom Plného Evanjelia.“ Ale povedal, „On je tu.“ Povedal, „Nemyslím, že niekedy vôbec tvrdil, že by bol kresťanom.“ Ale povedal, „Niečo pohlo jeho srdcom a dal mi tie peniaze.“ Povedal, „Ak sa chce postaviť,“ povedal, „môže, ale nejdem priviesť toho človeka do rozpakov.“

A ten človek sa postavil a povedal, „Nie som v rozpakoch, pán Roberts,“ a sadol si.

⁵⁶ Potom som sa tam aj ja dostal a sadol som si. A potom, ako brat Roberts skončil, prišiel ku mne a podal mi ruku a objal ma. A pár minút na to, samozrejme veľa ľudí sa tam okolo pohybovalo, viete, rozprávali, a my sme tam stále jedli a oni chceli zhromaždenia, tí kazatelia, a tak ďalej.

⁵⁷ A potom sa tam dostal Demos Shakarian. Viete, on je prezidentom zhromaždenia obchodníkov Plného Evanjelia. A dostal sa

Povedala, „Lekár mi povedal, že si myslia, že budem v poriadku.“

„Dobre,“ povedal som, „ale čo ak nebudeš v poriadku? Si kresťankou?“

Povedala, „Nie, pane, nie som.“

Povedal som, „Priala by si si byť kresťankou?“

Povedala, „Áno.“

A povedal som, „Odozdala by si svoje srdce Kristovi?“

Povedala, že áno. A jej matka tam hneď vybehla a povedala, že by tiež chcela. Tak som ich obe pokrstil v bazéne a modlil som sa za to mladé dievča. A čas išiel a nakoniec sa to s ňou zlepšovalo deň za dňom, až ani nevedela, či niečo nie je v poriadku. A po nejakom čase ju opäť vyšetřili a nemohli už po tom nájsť ani stopy.

⁵² Je tu... Nerád hovorím o ľuďoch prehnane veci, ale rád som čestný k ľuďom. A tu je jeden brat v tomto meste veľmi známy, milý kresťanský brat, inak by nebol diakonom v tejto cirkvi; alebo teda dôverníkom cirkvi. A je tu teraz niekde. A tak to vzal na seba, aby viedol záznamy toho dievčaťa.

Bolo to roky neskôr, dva alebo tri roky nato, ako dievča ukončilo školu a chodila s jedným chlapcom. A jedného dňa som ju stretol na ulici a bola veľmi šťastná a svedčila o sláve moci Ježiša Krista potom, ako jej povedali, čo to nakoniec bolo.

To dievča je teraz vydaté. Má deti a žije šťastne. A jej otec prišiel do podniku toho muža, aby sa dal ostrihať. A tuto pán Egan, ktorý nás stále informoval o priebehu toho prípadu... A to dievča je v poriadku a je to už asi (Ako dlho, brat Egan?), už asi pár rokov, nie? A dnes žije a je svedectvom, že Boh uzdravuje Hodgkinovu chorobu.

⁵³ Ó, je to tak dobré vedieť, že v týchto hodinách núdze máme nejaké útočisko. Tým útočiskom je Kristus. A chcel by som vás informovať ešte o niečom, čo sa stalo na jednom malom zhromaždení.

Pán bol tak dobrý, že odpovedal na všetky vaše modlitby, ako som nedávno išiel na západ na jedno zhromaždenie: pred pár týždňami, asi dva týždne. A zatiaľ čo sme boli v Tulse na zhromaždeniach, ja som tam nemal hovoriť, pretože som mal mať na jednom mieste zhromaždenie, ale tí kazatelia tam mali ďalšie prebudenecké prebudenia, takže som tam v tom čase nemohol mať zhromaždenie.

⁵⁴ Ale išiel som okolo, tak som vyzdvihol brata Arganbrighta, aby som ho zobral do Kalifornie: moja žena, ja a malý Jozef. A v ten večer,

spôsobuje ranný príchod. A vytláča to navonok svetlo, čím sa vytvára veľká temnota, predtým, ako prichádza žiariace svetlo.

³⁶ Som tak rád, že môžem byť kresťanom. Som tak rád, že som Jeho strážnikom, jedným z nich, ktorý stojí na múre a kričí, „Pripravte sa, aby ste sa stretli s Bohom, lebo hodina Jeho príchodu sa blíži.“

Vy v tejto cirkvi, dnes ráno, ak je tu len jeden, ktorý si nie je istý, že tá Ranná Hviezda odráža svoje Svetlo do jeho srdca, ten veľký Svätý Duch, nech sa na to pripraví. Lebo sa ide udiať jedna z najväčších udalostí a už je nablízku. Stojíme na okraji a sledujeme drámu, ktorá sa odohráva.

Veľakrát som sledoval filmy. V Hollywoode a na rôznych iných miestach robia drámy. A ako vezmú svoje hviezdy, a tak ďalej, a rozmiestnia ich tam naokolo, a ako ich tam trénujú a všetko toto ešte predtým, ako sa tá dráma odohrá. Bol som ušasnutý, keď som ich sledoval, a vedel som, že to musí byť falošná napodobenina.

Všetky falošné napodobeniny sú utvorené z tých skutočných vecí. Nemôže byť falšovaný dolár, pokiaľ neexistuje skutočný dolár. Nemôže byť pokrytec, ak neexistuje skutočný kresťan. Nemôže byť falošné posolstvo, dokiaľ neexistuje pravdivé. Nemôže byť noc, ak by nebol deň. Istotne.

³⁷ A ako som ich tam sledoval, keď tam pripravovali tú drámu, a myslel som si, „Ó, stojíme na veži ďaleko ponad všetko na tomto svete. A sledujeme dve najväčšie veci: dobiehanie času dokonca a príchod Pánov.“ Skoro už nebude žiadneho času. Nebude už žiaden čas, jedine príchod Pánov.

A antikrist tu má svojich poddaných. Má komunizmus; má rôzne „izmy.“ Má náboženskosť; má katolicizmus; má protestantizmus. Má všetko, čo potrebuje, aby urobil veľkú šou.

Ale som tak rád, že existuje Otec v nebesiach, ktorý ma tiež svoje postavy pre túto veľkú drámu. Keď ich antikrist vezme do pomínutia všetkého, dokonca času, Boh má pripravenú Svoju drámu na to, aby vyzdvihol Svoju cirkev do večnosti, do tých blažených sfér večnosti s Bohom Samým, keď tieto staré zlé telá budú premenené a stvorené podľa Jeho vlastného slávneho tela a porušenie sa premení na nesmrteľnosť a v Jeho podobnosti tam budeme naveky stáť.

³⁸ Pozrite sa, vy, ktorí sledujete televíziu, ktorí počúvate rádio, čítate noviny, a vy, ktorí radi počujete nové správy, vy sa divíte, čo to je. Počúvajte môj hlas. Ráno prichádza, ale noc tiež prichádza. Ráno

prichádza pre tých, ktorí sú pripravení na ráno; a noc prichádza pre tých, ktorí nie sú pripravení na ráno. Nech Boh dnes pripraví naše srdcia na ráno, kedy sa bude brieždiť večný jas a svetlo. A ako povedal básnik, „Jeho vyvolení sa zhromaždia vo svojich domovoch tam na oblohe. Keď tá listina bude vyvolaná, budem tam.“

Modlime sa.

V tejto hodine temnoty nad zemou a zničením na každom kroku, Pane Bože, nedokážeme vyjadriť, ako sa cítime s vďačnosťou v našich srdciach, že Ježiš Kristus zostúpil zo slávy a učinil sa Človekom, ako sme my, a prebýval medzi nami. A potom, keď zomrel za naše hriechy, prešiel do raja a vzal čakajúce duše, prelomil každú duchovnú moc, ktorou diabol zviazal zem; a urobil cestu, aby slnečné svetlo večnej Božej milosti mohlo svietiť na tých, ktorí sú ochotní to prijať...

³⁹ Bože, udeľ, aby sa dnes každý človek ponáhľal; ponáhľal, aby sa dostal do Kráľovstva, pretože to poslanstvo bolo vždy naliehavé. „Ponáhľaj sa, ponáhľaj. Vyjdi!“ Povedal Anjel v Sodome, „Nedokážem nič urobiť, dokiaľ sem ty neprídeš.“

Pane, udeľ, aby bolo toto poslanstvo plné milosti a moci a lásky, a pritom v naliehavosti. Udeľ, Pane, aby mohli ľudia rýchlo prísť a prijať Krista a byť naplnení Svätým Duchom. Lebo Ježiš povedal, „Tí, ktorí sú od Boha, počujú slová Božie.“ Nech len prídu a činia pokánie zo svojich hriechov a nech sú pokrstení na Meno Pána Ježiša na odpustenie svojich hriechov a sú naplnení Svätým Duchom; aby to udržalo ich dušu v stave, v akom bola tá prvá cirkev. Tak to bude, keď prídeš.

Sme Ti vďační za to poslanstvo a prosíme Ťa, aby si ho požehnal, Pane, aby bolo dobrým v našich srdciach, ako očakávame na Teba. V Ježišovom Mene sa modlíme. Amen. [Prázdne miesto na páske – pozn.prekl.]

*Jeden za druhým dosiahneme portál,
aby sme tam prebývali v nesmrteľnosti,
keď budú zvonit tie zlaté zvony,
pre teba a mňa.*

⁴⁰ Či Ho nemilujete? Poslanstvo je za nami, len Ho chváľme v Duchu, len... On je tu. Veľké, prísne slová, ale sú pravdivé. Hovorím ich v Kristovom Mene. Približovanie sa dňa... Považujte ma... [Prázdne miesto na páske – pozn.prekl.]

... *teba a mňa* (Len pozdvihnime svoje hlavy.) *počuješ...*

⁵⁰ Chcel by som povedať ešte jedno svedectvo uzdravenia jednej hroznej choroby, ktorou táto mladá žena trpí. A pred nejakým časom... (Možno tu niekde je, nie som tu tak často, aby som vedel, kto je kto. Mnohých z vás ani nepoznám.) Ale bolo tam mladé dievča tu v našej škole a trpela touto Hodgkinovou chorobou, a tak ju vzali k lekári, keď sa jej vyhadzovali tie veľké opuchliny.

A oni vzali kúsok tej opuchliny a poslali to na vyšetrenie, že čo to je, a naspäť dostali, „Neličiteľná Hodgkinova choroba.“ A tá matka ani nechcela dovoliť, aby sa jej dieťa dozvedelo, čo bol jej problém. Tak doktori poradili tej matke, nech ju len nechá chodiť do školy, pretože má ešte pred sebou niekoľko dní života. Nakoniec sa jej z toho takmer zlomilo srdce. A Hodgkinova choroba je rakovina; vieme to, určitá forma rakoviny.

⁵¹ Tak oni poslali to mladé dievča do školy, aby ju nechali zomrieť. Tá matka bola zúfalá. Tak mi teda zatelefonovala a povedala, „Chcela by som ju tam priniesť. Ale chápem, brat Branham, že v твоjich modlitebných radoch veľakrát vyvoláš choroby, keď máš inšpiráciu Ducha.“ Povedala, „Bol by si taký milý, že ak ti Svätý Duch zjaví niečo o tom dieťati, že to nepovieš?“

„No,“ povedal som, „Nemyslím si, že by to zjavil, ak by nechcel, aby sa to vedelo.“ Povedal som, „Sotva, nemyslím si to. A tu v mojej vlastnej modlitebni mám len zriedkakedy takéto typy zhromaždení.“ Povedal som, „Len sa modlím za chorých.“

A tá mladá dáma prišla do radu a opýtal som sa tej matky, „Si kresťanka?“

Povedala, „Nie.“

Povedal som, „Je toto dievča kresťankou?“

„Nie je.“

Povedal som, „To je potom dosť hrozné, odísť takto zo sveta.“ A povedal som, „Nikdy ju viac neuvidíš, ak pôjde v takomto stave.“

Takže keď tá mladá dáma prišla do tej miestnosti v to ráno, a prešla popri tom istom mieste, kde som sa za ňu modlil (tak bude aj s týmto dievčaťom za pár minút) a opýtal som sa jej. Už som ju poznal, tak som povedal, „Si ty tá mladá dáma z tej strednej školy?“

Povedala, „Som.“

Povedal som, „Si si vedomá svojej nemoci?“

Ó, On je Bohom. Tie nemoci boli všetky uzdravené v celej tej budove. Čo to je? Svitanie dňa. Zostal ešte jeden malý konár. Neobávajte sa. Boh nikdy nebol bez svedka. Dôverujem, že niekde je niečo veľké, tajomné, možno nie s anjelským hlasom, ale niečo nechá každého hriešnika, ak by tu bol nejaký v tejto budove, vediac, že noc je tmavšia a tmavšia ponad zemou a je tu veľká temnota. Ale to je to, čo to robí, pretože Príchod Pánov je blízko.

⁴⁸ A ako váš strážca hovorím, „Ráno prichádza. Budte pripravené, ranné hviezdy; svieťte.“ Kolík z vás by chceli byť spomenutí v záverečnej modlitbe predtým, ako pôjdeme? Len pozdvihnite svoje ruky.

Drahý Bože, Ty vidíš ľudí, ako dvíhajú svoje ruky. A oni sú v tom úprimní. Veľa z tých, ktorí prehľadávali noviny, hľadali vo filozofických knihách a článkoch o rôznych veciach, ale stále nedokážu nájsť žiadnu odpoveď. Ale teraz prichádza to ráno v Biblii, „Prichádza ráno, ale príde aj noc.“

A my sa modlíme, Bože, aby si požehnal každú osobu tu, ktorá má zdvihnutú ruku. A Ty vieš, čo je za tou zdvihnutou rukou. A, Pane, ja verím, že práve tam, kde sedia, že ten Všadeprítomný Boh je schopný rozdeliť im dedičstvo Ducha, ktoré v tejto hodine hľadajú.

Daj to každému, Pane, kvôli Tvojmu Slovu a ich túžbe a Tvojmu Božskému zaslúbeniu, ktoré nemôže zlyhať. Nech len príjmu to, pre čo majú zdvihnuté ruky a ako im ja vyjadrujem modlitbu pre ich dobro. V Mene Pána Ježiša, nech to príjmu. Amen. Nech je Boh s vami.

⁴⁹ No, máme ešte trochu času... No, ideme sa teraz modliť za chorých. Som tak šťastný, že viem, že existuje nádej pre nemocných. „Ja som Hospodin, ktorý odpúšťa všetky tvoje nepravosti, ktorý uzdravuje všetky tvoje nemoci.“ A ja som práve... Je to zvláštne, ale bol som pred chvíľou pohnutý tou mladou matkou ležiacou na lôžku. Je obeťou Hodgkinovej choroby. Tuším to je jej matka, čo tam s ňou sedí; som si istý. Áno, tak je.

A táto matka mi rozprávala o svojom dieťati a ja som sa ju snažil povzbudiť. A potom som zavolať... Po tomto posolstve cítim, že spasenie je prvá vec; uzdravenie je druhá. Uzdravenie môže trvať do konca tvojho života, mnoho rokov. Môže ti to dať šťastie a radosť, zatiaľ čo si tu na zemi, ale to pomíne s tvojou smrťou.

Ale duša, ktorá je spasená, má Večný Život. Nemôže pomínuť, ani ti ju nič nemôže vziať. Je zapísaná v knihách Božích, aby bola vzkriesená v posledných dňoch. Tá veľká vec je tá prvá vec. Najprv Kráľovstvo Božie a Jeho spravodlivosť a ostatné bude pridané.

Či nepočuješ spievať Anjelov?

Sláva, haleluja, jubileum.

V tom sladkom zajtrajšku naveky.

Poza tou žiariacou riekou,

keď zaznejú tie zlaté zvony,

pre teba a mňa.

⁴¹ Zatiaľ čo to bude znovu hrať, potrasme si navzájom ruky.

...zajtrajšku naveky

Poza tou žiariacou riekou,

Keď vierou prekročíme ten breh... (Len povedzme jeden druhému, „Pútnik, som rád, že som s tebou.“)

Jeden za druhým nadobudneme portál,

aby sme tam prebývali v nesmrteľnosti,

keď budú zvonit tie zlaté zvony,

pre teba a mňa.

Či nepočuješ zvonenie zvonov?

Či nepočuješ spev Anjelov? (Čo to je?)

Sláva, haleluja, jubileum.

V tom sladkom zajtrajšku naveky.

Poza tou žiariacou riekou,

keď zaznejú tie...

⁴² To mi práve niečo priviedlo na myseľ. Moja manželka tam vzadu si to iste dobre pamätá. Mal som privilégium navštíviť starý zbor Pisgah, biblický inštitút v Kalifornii. Mal som tam u nich jedno večerné zhromaždenie. Je to tá stará elektráreň. Čo za nádherné miesto. Stretol som tam pastora, brata Smitha. Viete, oni tlačia noviny. Iste tým pomáhajú. A nič za to neberú. Všetko je zadarmo. A robia to takto už vyše päťdesiat rokov.

⁴³ Začalo sa to jedným lekárom, ktorý bol chromý a prišiel pre pomoc do Kalifornie. A doktor mu povedal, „Nedá sa už s tebou nič robiť.“ Tuším to bol neskorší doktor Price, alebo niekto iný, kto sa tam zaňho modlil jedno ráno v tej izbe. No vtedy to nemalo hneď žiadne

viditeľné výsledky. Ale to nič neznamená. Takže išiel ďalej. Povedal, „Ja tomu jednako verím.“ A keď schádzal dolu z obrubníka, jeho zmrzačená noha sa narovnalala. Tak on teda založil Dom Pisgah.

A jeden večer som tam kázal. Boli tam v tej sále dosť naprataní a stovky krát stovky ich tam stálo na uliciach, a tak ďalej, ešte predtým, ako sa im vôbec podarilo dostať sa dovnútra. A potom, ako sme mali posolstvo za sebou, niečo sa stalo, dve veci, ktorým som nikdy predtým v živote nebol svedkom. Oni neboli len nejakou skupinou ľudí, ktorá sa snaží narobiť veľa hluku. Ani neboli len takou vyschnutou skupinou. Boli to Duchom naplnení ľudia. A radoval som sa z toho skvelého obecenstva.

⁴⁴ A keď som... predtým, ako som sa začal modliť za chorých, začali spievať niečo sladké ako toto. A ja som tam len stál a bol som plný úžasu. Povedal som, „Niečo sa tu deje, čomu nerozumiem.“ Počúval som znova a počul som dva chóry. Povedal som, „Musí tu byť nejaká chyba.“ A znova som potriasol hlavou a ušami. Povedal som, „Ó, Pane, možno sa to len odráža od tohto zboru tu.“ Počul som jeden tam hore, veľmi vysoké hlasy. Povedal som, „Musí to byť tam hore.“

Tak som teda vyšiel z toho kazateľského miesta na povalu. Bolo to tam hore. A povedal som svojej žene, „Počuješ to, miláčik?“

Povedala, „Čo to je?“

„Sestra Arganbrightová,“ povedal som, „Počuješ to?“

Povedala, „Hej. Tuším som to už raz počula.“

Išiel som k bratovi Arganbrightovi, „Počuješ to?“

„Áno.“ Každý jeden z nich mal sklonenú hlavu a spievali.

Ó, povedal som, „Možno... Chcem si byť istý. Nechcem byť skeptický. Ale, Pane, ak som Tvojím svedkom a mám byť strážcom, musím vedieť, o čom hovorím. Musím si tým byť istý.“ Ako Božské Uzdravenie, ak si tým nie som istý, nič o tom nejdem povedať. Ak si nie som istý, že toto je Príchod Pánov, nič by som o tom nehovoril. Musím si byť istý.“

⁴⁵ Dostal som sa znova do tej jamy a každý jeden z nich tam mal sklonenú hlavu. A to volanie z oltára, veľa ľudí malo vystreté ruky ku oknu, ako prichádzali ku Kristovi. A spievali. Keď som sa tam dolu dostal, povedal som, „Pane, to tak nemôže byť.“ Oni tam spievali len ako obyčajní ľudia. Ale tu hore ich bolo... znelo to, akoby to bola len taká hústka, asi dve alebo tri tisíc. Ale vyzeralo to, akoby ich tam hore bolo

možno stotisíc. A bol to jeden z tých najsladších hlasov, skutočne vysoký soprán, ako ženské hlasy.

Tak som počúval, pričom som sa zachvel po celom tele. Na chvíľu som ustúpil dozadu. Počúval som. Vykročil som do uličky, vrátil som sa, pretože oni len stále spievali v Duchu. Znovu som sa započúval. Nebol to ten hlas. Tam dolu som ich mohol počuť ako jeden druh hlasu; a tam hore zase iný.

Takže, keď bolo po zhromaždení, povedal som pastorovi, „Pastor, počul som niečo zvláštne.“

Povedal, „Čo to bolo, brat Branham?“

Povedal som, „Počul som sopránové hlasy žien a vysoké trénované hlasy, tie najsladšie, aké som v živote počul, boli tam hore.“

On povedal, „To sa tu už dalo často počuť, brat Branham.“

⁴⁶ Čítal som raz o starej matke (Práve som zabudol, ako sa volá), ktorá sa zvykla modliť za chorých. A jeden večer, potom, ako pastor skončil kázanie, tá malá matka išla dolu a modlila sa za chorých. Mala asi päť alebo šesť detí, ktoré boli okolo nej. A zastavila sa a počúvala. A je to pani Woodworth Etterová, ak ste niekedy čítali jej knihu. A ona počula a povedala, „V tej cirkvi pri spievaní je počuť zhora spievať chór.“ Potom, ako sa tam tie hlasy dolu ukončili, ono to stále spievalo. Vidíte?

⁴⁷ Tak som tam stál a sledoval to vzadu v tej budove, ako to bolo na poriadku a dokonale... No, verím v hovorenie v jazykoch. Verím, že to je dar Boží, ktorý je v cirkvi. A verím, že to je tiež zneužitie, ako aj ostatné miesta Písma bývajú zneužitie. Ale existuje skutočné, áno.

A tento človek sa postavil vzadu v tej budove a povedal zo štyri-päť slov v nejakom cudzom jazyku, nie len... bol to dialekt. Mohli ste to počuť. Každý bol ticho. A niečo mnou pohlo. Nikdy som ešte nemal výklad v mojom živote a ani vtedy som ho nepoužil, pretože som bol vydesený. Tieto veci sú od Boha. Lepšie urobíte, keď s nimi nebudete robiť hlúposti.

Niečo mi povedalo, „Pastor sa bude modliť modlitbu viery.“ Musel som držať zavreté ústa. A čakal som a tu to znova prišlo, také zavlnenie a povedalo to, „Pastor sa bude modliť modlitbu viery.“

Myslel som si, „Pane, nemám žiadne dary vykladania. Ten môj je, aby som sa modlil za chorých. Takže ja nemám žiadne dary vykladania.“ A znova som zavrel svoje ústa a ticho stál. A práve potom sa pastor postavil a začal sa modliť za chorých.